

ANA ZEGERS

TRANZITNA VIZA

Prevod: Bojana Denić

Ana Zegers je književni pseudonim Neti Rajling. Studirala je istoriju, istoriju umetnosti i sinologiju u Kelnu. Njen prvi objavljen naslov *Ustanak ribara u Sv. Barbari* (Zora 1951, prev. Ljerka Linić) ovenčan je Klajstovom nagradom. Godine 1933. emigrirala je u Pariz, preko Švajcarske, a 1941. preko Marselja i Kube u Meksiko. U godinama egzila u Meksiku radi na najvažnijim književnim delima, preko noći postaje poznata po izlasku američkog izdanja romana *Sedmi krst*, druži se sa Fridom Kalo, Dijegom Riverom i Pablom Nerudom, a tamo je doživela i veliku saobraćajnu nesreću na koju neki gledaju kao na pokušaj atentata. U Istočni Berlin se vraća 1947, iste godine kad joj je za književno stvaralaštvo dodeljena Nagrada „Georg Bihner“ Nemačke akademije za jezik i književnost. Bila je predsednica Udruženja književnika NDR od 1952. do 1978.

U njena najznačajnija dela ubrajaju se: veliki antifašistički roman *Sedmi krst* „posvećen svim mrtvim i živim antifašistima Nemačke“ (Prosveta 1948, prev. Milan Slani), *Izlet mrtvih devojaka* (*Der Ausflug der toten Mädchen*), *Poverenje* (*Das Vertrauen*).

Hajnrh Bel je *Tranzitnu vizu* smatrao njenim najboljim romanom.

Glavni junak leta 1940. uspeva da se domogne marsejske luke na slobodnoj teritoriji Francuske. Tamo ga čekaju muke sasvim druge prirode: da bi dobio boravišnu dozvolu s ograničenim trajanjem i ostvario pravo da ostane u gradu, mora da dokaže da se priprema za put, tj. da namerava da napusti zemlju; a da bi napustio zemlju, mora da dokaže da mu je na željenoj destinaciji osigurana egzistencija. Samo, kako preko Francuske stići npr. do Meksika bez tranzitnih viza kroz Španiju, Portugal...? Spletom okolnosti preuzima identitet pisca za kojim uporedo traga i piščeva supruga Mari i zahvaljujući lažnim dokumentima u konzulatima staje u redove za vize.

U ulicama, kafeima, redovima i institucijama ukrštaju se životi tranzitnih putnika koji u potrazi za vizama, pečatima i potvrđama kratko borave u marsejskoj luci, nadajući se blagovremenom sklapanju svih kockica birokratskog mozaika, te da će u egzilu pronaći utočište.

Krista Volf je o ovom romanu rekla:

'Tranzitna viza' pripada onim knjigama koje intervenišu u moj život, koje moj život nastavlja da piše, tako da svakih nekoliko godina moram da je uzmem u ruke i proverim šta se u međuvremenu desilo sa mnom, a šta s njima.

Kristijan Pecold je po motivima romana snimio film 'Tranzit'. (2018)